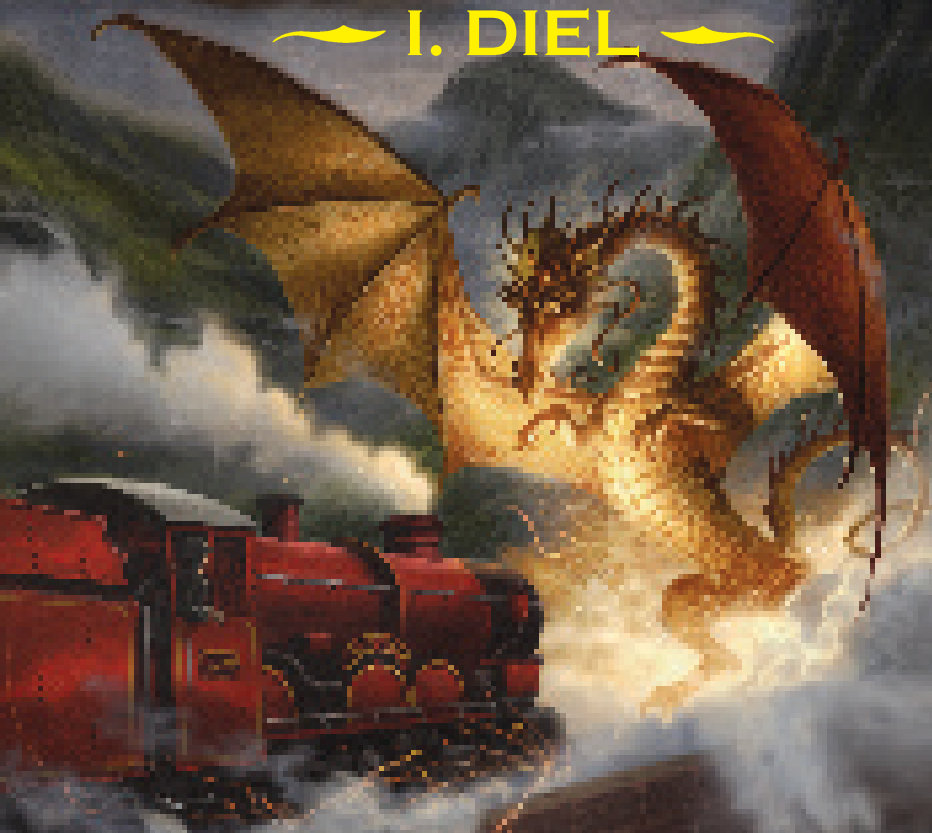

DRAKOLŌGIA

— I. DIEI —

DRAČIE OKO

DUGALD A. STEER

DRAČIE OKO

DRAČIE OKO

Drakológia

Diel I

Dugald A. Steer

Ilustroval Douglas Carrel

slovart

Prvý raz vyšlo vo Veľkej Británii v roku 2006 vo vydavateľstve Templar Publishing.
Toto jubilejné vydanie vyšlo v roku 2013 vo vydavateľstve Templar Publishing,
imprint The Templar Company Limited, Deepdene Lodge, Deepdene Avenue,
Dorking, Surrey, RH5 4AT, UK.

Text copyright © 2006 Dugald A. Steer

Cover illustration copyright © 2013 David Wyatt

Interior illustration copyright © 2006 Douglas Carrel

Design copyright © 2006 The Templar Company Limited

Dragonology™ is a trademark of The Templar Company Limited.

Translation © Patrick Frank 2015

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 2015

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť
v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými,
vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho
informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN 978-80-556-1035-1

Venujem Sarah Ketchersidovej a všetkým
vo vydavateľstvách Candlewick Press a Templar
Publishing za neochvejné nadšenie a oddanosť,
s ktorou pomáhali pri vymýšľaní a vytváraní mojich
-ológií – a Nghiemovi Taovi, alchymistovi
drakológie.

Dugald A. Steer

Venujem ženám môjho života:
manželke Pauline, dcéram Lydii a Lauren
a mame Janet. Každá z Vás je mi drahocennejšia,
než by kedy tušila.

Douglas Carrel

Idraigir začal krúžiť.

OBSAH

Prológ	12
I. kapitola: Wyvernská cesta	16
II. kapitola: Drakonálie Dr. Draka	25
III. kapitola: Prírodovedec	33
IV. kapitola: Les svätého Leonarda	39
V. kapitola: Dračí hrádok	45
VI. kapitola: <i>O pôvode druhov</i>	51
VII. kapitola: Palič	58
VIII. kapitola: Lasička	66
IX. kapitola: Drakológia v teréne	77
X. kapitola: Spoločnosť drakológov	86
XI. kapitola: Päť P	94
XII. kapitola: Dračia teória	108
XIII. kapitola: Pán Tibbs	118
XIV. kapitola: Dračie spoločenstvo	126
XV. kapitola: Džamaľ	137
XVI. kapitola: Dračí diár	151
XVII. kapitola: <i>Morský had</i>	160
XVIII. kapitola: Bukčia diera	173
XIX. kapitola: Bodmin	187
XX. kapitola: Škótsko	203
XXI. kapitola: Ben Wyvis	215
XXII. kapitola: Wantley	231
XXIII. kapitola: Dračie oko	240
XXIV. kapitola: Dračí majster	261

ZOZNAM ILUSTRÁCIÍ

<i>Idraigir začal krúžiť.</i>	6
<i>Drakologická mapa Britských ostrovov</i>	10
<i>„Fuj!“ zvolala Beatrice. „Draky!“</i>	24
<i>Zo dverí vyletel mladý muž v košeli a károvannej veste.</i>	27
<i>„Daniel Cook, nemám pravdu?“</i>	32
<i>„Zajace!“ zvolal som. Museli ich tam byť stovky.</i>	42
<i>V debne totiž bolo niečo, čo sa dá opísať iba ako mláďa draka.</i>	57
<i>Ak chceš porovnávať tieto dva draky, musíš sa stretnúť s kopáčom.</i>	69
<i>„Vaši rodičia pôsobia v Indii ako drakologickí vyšetrovatelia!“</i>	90
<i>„Džamal zase ušiel!“</i>	106
<i>„Kto bude v našej bráne?“</i>	140
<i>Spoza stromu sa vynorila neznáma žena.</i>	145
<i>„Zmizol môj dračí diár!“</i>	150
<i>V portsmouthskom prístave.</i>	163

ZOZNAM ILUSTRÁCIÍ

<i>„Prineste harpúny!“</i>	172
<i>„Myslíte si, že sme už v bezpečí?“</i>	176
<i>Píšťalka na privolávanie drakov.</i>	179
<i>Kalich svätého Petroca sa uvádzal medzi dvanástimi pokladmi.</i>	188
<i>R. I. P. Ebenezer Crook</i>	194
<i>Dr. Drake prišiel s lístkami na vlak.</i>	204
<i>Ten tvor bol už takmer nad nami.</i>	208
<i>„Nechceme, aby nás Skramasaxa chytila na svahu!“</i>	214
<i>Na tvojom mieste by som brala noby na plecía.</i>	223
<i>„Flic!“ zakričal som.</i>	238
<i>„To bude Ramsleyho vresovisko,“ povedal Dr. Drake.</i>	
<i>„Pristaň, Idraigir.“</i>	242
<i>Dračie oko</i>	249
<i>Beatrice si našťudovala, ako sa starať o dračie mláďatá.</i>	265
<i>Doktor Ernest Drake</i>	269

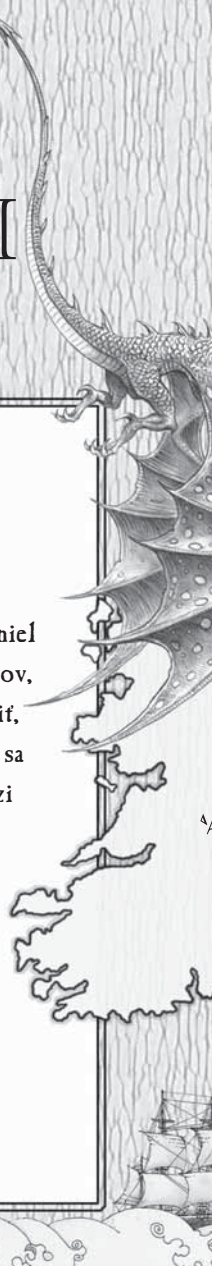

DRAKOLOGICKÁ MAPA

BRITSKÝCH OSTROVOV

POZNÁMKA PRE ČITATEĽA

Táto mapa Britských ostrovov ukazuje niektoré z lokalít, kam pri svojich dobrodružstvách zavítal Dr. Ernest Drake a jeho dvaja drakologickí uční Daniel a Beatrice Cookovci. Okrem lokalít a brlohov drakov, ktoré v príbehu navštívili a ktoré sa teda nedajú utajiť, neobsahuje žiadne ďalšie informácie o miestach, kde sa dajú nájsť draky, aby sa minimalizoval kontakt medzi týmito tvormi a ľuďmi, čo neprešli výcvikom Starodávnej akademickej spoločnosti drakológov. Ak niektorý z čitateľov odhalí dôkazy o dračom brlohu či iné stopy dračej aktivity, je nevyhnutné zachovať maximálnu opatrnosť a vyšetrovať ďalej iba s pomocou jednej z kníh Dr. Draka na danú tému.

PROLÓG

Oštvrt na sedem ráno v piatok 7. júla 1882 sa z Totenhamskej zámočkej cesty v Londýne vyrútil čierny kočiar. Vyletel na Oxfordskú ulicu tak rýchlo, že kočiš musel prudko strhnúť opraty, aby sa nezrazil s károu predavača vtákov. Bol to staromódny kočiar s uzavretou kabínou a pri nečakanom manévri sa naklonil na dve kolesá, takže to vyzeralo, že sa prevráti nabok, napokon to však kočiš zvládol a rútil sa ďalej smerom na Bulvár svätého Egídia. Kým s dunením mizol na konci ulice, exotické vtáky na voze spustili taký zúfalý škrekot a vresk, že druhý kočiš musel zastať a prehodiť cez klietky nepremokavú plachtu.

Kočiar pokračoval po Ulici svätého Andreja na Wyvernскую cestu. Keď sa znútra ozvalo rázne zaklopanie, kočiš zastavil a čierna vychádzková palica s ozdobným drakom na hlavici ukázala na trocha divný obchodík. Podľa sortimentu vystaveného v prastarom výklade ju možno kúpili práve v ňom.

Kočiš s pomocníkom obišli kočiara a odviazali zo zadnej plošiny veľkú drevenú debnu. Bolo ešte skoro ráno, takže ich nik nevidel, ak nerátame túlavého psa, čo sa hrabal v kope odpadkov a teraz pribehol oňuchať kolesá kočiara. Len čo sa pokúsil to isté urobiť aj s debnou, naježil sa mu kožuch, roztriasli uši a vydesene ušiel. Kočiš nespokojne zafučal, lebo v tej chvíli sa debnu pokúsil zdvihnúť, no roztriasla sa tak divo, že ho takmer zhodila z nôh. Stál nad ňou a zazerá, až kým mu palica s hlavicou v tvare draka nepripomenula, čo má robiť. Vysoký hlas zasýčal: „Prepánajána, pohni sa už!“

Kočiš kývol na pomocníka a spolu s ním preniesol debnu k dverám obchodu. Potom sa vrátil na kozlík a zobral do ruky bič, zatiaľ čo pomocník čo najhlasnejšie zazvonil na zvonec obchodu. Ešte to niekoľko ráz zopakoval a aj on naskočil. Keď mal kočiš istotu, že z jednej z malých izieb nad obchodíkom niekoho počuje, plesol bičom a kočiara divo vyrazil po úzkej uličke. V jednom z okien sa objavil asi šesťdesiatročný muž s fúzmi ako mrož a nočným čepcom. Vyzrel von, no videl už iba to, ako kočiara mizne za rohom Uličky svätého Martina. Chvíľu za ním hľadel, potom ho však zaujali zvuky z ulice pod oknom, a tak sa tam pozrel. Pred dvermi obchodu bola ledabolo pohodená

debna. Zúrivo sa triasla a z dier v bočnej stene vychádzali tenké pramienky dymu.

Čierny kočiar sa medzičasom dostal do vládnej štvrte, odbočil do ulice s obytnými domami a zastal pred čiernymi dverami. Vystúpil z neho vysoký muž s tvárou zakrytou vysokým golierom a strieškou cylindra. Uistil sa, že na vôkol nik nie je, a zabúchal na dvere ozdobnou hlavicou čiernej palice.

Keď mu nik neodpovedal, zabúchal znova a silnejšie. Stále nič, a tak to zopakoval aj do tretice. Tentoraz mu konečne otvoril komorník, ktorý pri pohľade na nečakaného hosta veľavravne podvihol obočie. „Áno?“

„Prichádzam v mene Ebenezera Crooka,“ zasyčal muž. „Mám naliehavé poslanie. Musím okamžite hovoriť s vaším pánom.“

„Bohužiaľ, pán minister ešte spí,“ oznámil komorník.

„Ide o mimoriadnu situáciu!“ zdôraznil muž. „Okamžite ho o nej informujte!“

„O čom presne ho mám informovať?“

„Aha,“ zavrčal muž s palicou podráždene. „Obávam sa, že to mu musím povedať osobne. Zobuďte ho a spomeňte meno pána Crooka. Určite ma bezodkladne prijme.“

Komorník pokrútil hlavou a zmizol kdesi v dome.

Rýchlo sa však vrátil.

„Pán minister vás okamžite prijme, pane,“ oznámil návštevníkovi.

Kým ho náhlivo odviedol dnu, pohľad mu ešte raz padol na kočiara. Z kabíny naňho hľadeli dve oči čierne ako uhoľ na pozadí bledej tváre lemovanej čiernymi vlasmi. Sedela tam najkrajšia žena, akú v živote videl.

I. kapitola WYVERNSKÁ CESTA

*Vedecké štúdium drakológie si viac ako čokoľvek iné vyžaduje
inteligenciu a odvahu, ako rýchlo zistí každý mladý drakológ.*

Dračí diár Dr. Draka, január 1842

Vjúli 1882 som mal dvanásť rokov a ešte nikdy som nepočul o žiadnom doktorovi Ernestovi Drakovi. Samozrejme, v živote som sa nestretol ani so žiadnym dra-
kom. Úprimne povedané, predstava šupinatého tvora, čo
chrlí oheň a môže ma kedykoľvek upiecť zaživa či roztrhať
na kusy, bolo to posledné, čo by sa mi vo vlaku do Londý-
na prehánalo hlavou. Viezol som sa na stretnutie s rodičmi
na stanici Waterloo. Vrátili sa z Indie a chceli so mnou
a so sestrou Beatrice stráviť letné prázdniny. Nevidel som
sa s nimi už štyri roky a vo vlaku som spomínal na ich po-
slednú návštevu. Dobre som si pamätal ten pocit, keď krá-
čali po mostíku z lode, široko sa usmievali, niesli nám dar-
čeky a rozprávali o horách, maharadžoch a výletoch do
džungle na slonoch. Nepochyboval som, že toto leto s nimi

bude ešte lepšie. Štyri roky sú dlhá doba, ak ich trávite čakaním na rodičov, teraz sa však, našťastie, skončili.

Vlak dorazil do stanice Waterloo. Beatrice tam už bola. Stála pri svojom kufri, dlhé hnedé vlasy mala pod slamovým klobúkom zviazané mašľou. V ruke držala akýsi list a hrýzla si pery.

„Ahoj, Daniel,“ pozdravila ma s chabým úsmevom.

„Čo je to za list?“ vyzvedal som.

Sklonila zrak k zemi a podala mi ho. Bolo to pismo našej mamy.

„Prišiel dnes ráno,“ povedala.

Zobral som si ho a začal čítať.

*Moji najdrahší Beatrice a Daniel,
dúfam, že Vás tento list zastihne v dobrom zdraví. Ako viete, veľmi sme sa s otcom tešili, ako s Vami strávime toto leto. Bohužiaľ, objavilo sa niečo hrozne dôležité a vládca Džaisalmera - sám maharadža - nás naliehavo žiada, aby sme ostali. Určite chápete, aké je to dôležité, lebo Vás hrozne ľúbime a je mi na zúfanie, že prídem o ďalšie leto Vášho detstva.*

Otec navrhoval, že by ste možno chceli ísť k strýkovi Algernonovi, no prebrali sme to spolu a došli sme k názoru,

že je načase zoznámiť Vás s našim starým priateľom Dr. Ernestom Drakom. Má dom na juhu Anglicka a malý obchodík v Londýne, ktorý prevádzkuje tak trochu ako svoje hobby. Požiadala som ho, aby po Vás prišiel na Waterloo, ak sa bude dať. Keby to z nejakého dôvodu nestihol, jeho obchod poľahky nájdete. Stačí ísť na Trafalgarské námestie a odtiaľ po Uličke svätého Martina, až kým nenarazíte na ulicu s názvom Nyvernská cesta. Obchod samotný nemôžete prehliadnuť, lebo nado dvermi visí veľký štít s jeho menom.

S najhlbšou láskou

mama

Kým som to dočítal, mal som tvár v jednom ohni. Vrátil som ho Beatrice, ktorá ešte vždy upierala zrak do zeme a zatínala päste. Toto boli už druhé prázdniny, čo nám rodičia na poslednú chvíľu zrušili. Vlni sa takisto objavila záhadná nepredvídaná udalosť, pre ktorú sme museli ísť k strýkovi Algernonovi. Bola uňho taká nuda, že som sa takmer až tešil na návrat do internátnej školy.

„Kto je doktor Drake?“ spýtal som sa.

„Ty si ho nepamätáš?“ čudovala sa Beatrice. „Bol u nás na návšteve, keď otec ochorel. Má také veľké fúzy, že mu

v nich ostávajú rezance z polievky. Večne hovorí len o drakoch. Strýko Algernon vravel, že má nebezpečné myšlienky a nemali by sme ho počúvať, ak chceme, aby z nás boli inteligentní príslušníci ľudskej spoločnosti.“

Nepamätal som si to dobre. Vynárali sa mi hmlisté spomienky na veselého muža s veľkými fúzmi, čo k nám prišiel na pár dní, keď som mal päť rokov. Pamätám si, že som sa hral na veľjaštera a naháňal ho po záhrade. Veľmi sa tomu smial. Netušil som, že sa volá Drake.

„Je to ozajstný doktor?“ spýtal som sa.

„Nie,“ odvetila Beatrice. „Myslím, že je zberateľ dráčikov alebo také čosi. Rozhodne to však bol on, kto otcovi zohnal miesto v Indii. Nenávidím ho!“

„Aj tak to bude lepšie ako u strýka Algernona,“ vyhlásil som.

Pozreli sme sa po stanici. Bola tam kopa nosičov s batožinou a ľudí náhliacich sa na vlak, no žiadni muži s obrovskými fúzmi, ak nerátam zopár strážnikov.

„Vidíš?“ povedala Beatrice, keď sme tam už čakali hodinu, „ani sa nenamáha prísť si po nás. Asi má priveľa práce s tými svojimi drakmi.“

„On sa naozaj vyzná v drakoch?“ vyzvedal som.

Beatrice sa zasmiala. „V drakoch sa nevyzná nik, Daniel. Draky predsa neexistujú.“